

Tiedätkö hetken nimeltä hullun kaipuu
katsot aurinkoon sokaistumatta
pääsi lepää vasten tuulta

Joka puhuu pienistä pojista
ja tyttöistä maailman katolla
jonne kiipesit itsekin ilman lupaa

Oletko pelännyt liikaa pimeää
niitä hetkiä jolloin kirjoitit
nimesi jokaiseen ikkunaan

Jos valo vielä sattuisi palamaan
kaikkina niinä aamuina
kun heräsit liian aikaisin hämärään

Mitä kertoisit aamukasteelle
joka aina kertyy lehdille
jotka laulavat varjojen takaa

Saaden lapsesi hymyilemään
muistaisit elämäsi hetket
saaden tunteesi palaamaan